

Lelkesebben, mint valaha

Arday Attila »

Sok csodát látott már a párbajtőr világa. A kubai Ivan Trevejo, az atlantai olimpia ezüstérmese egy éve, 41 évesen francia színekben tért vissza a pástra, jelenleg 10. a világranglistán; Kulcsár Krisztián első visszavonulása után egyéni világbajnok, a második után egyéni magyar bajnok lett, ekkor szintén 41 volt. És akkor Nagy Tímeáról vagy Mincza-Nébold Ildikóról még nem is beszéltünk. Mindezek után természetes, hogy az 1999-es és 2002-es csapatvilágbajnok Tóth Hajnalka 37 évesen, három év szünet után újra vív, a héten kezdődő világkupaszezonban is aktív. Pedig 2010-ben úgy tűnt, a drasztikus fiatalítás az ő pályafutásának is véget vet – már ha Nagy Tímeának egyáltalán véget vetett...

„Néhány évig nem vettem a kezembe fegyvert, szinte teljesen kiestem a vívás vérkeringéséből – mondta a békéscsabai nevelésű Tóth Hajnalka. – Nem sajnáltam, hiszen több mint két évtized után más ingerre volt szükségem, előtte is dolgoztam, azóta is dolgozom. Versenyzőként az utolsó három-négy évemben a páston kívül többet kellett harcolnom, mint az ellenfelekkel, úgy éreztem, abba kell hagynom a vívást. Amikor London után Kovács Iván lett a válogatott vezetőedzője, szinte az első naptól mondogatta nekem, hogy számítana rám, ezzel elültette a bogarat a fülemben. Egy évig álltam a sarat, de Iván a szakmai felkészültségével megtudott győzni, emberként és vívóként egyaránt jól ismer.”

Tavaly februárban kezdett újra edzésre járni – miközben az egyik kereskedelmi televízió műsorgyártó cégénél, az értékesítési csapatnál dolgozik –, hetente egyszer-kétszer, óvatosan. De lelkebben, mint valaha, kipihenten, elvárások nélkül, könnyűnek érezve magát, ami nagyon segített az örömteli sportolásban. Mindezt az eredmé-

A 37 évesen visszatérő Tóth Hajnalka nem tart az ifjak haragjától

nyek pozitívan jelezték vissza, önmagát is alaposan meglepve első versenyét, az utolsó hazai vb-válogatót megnyerte, már az augusztusi budapesti világ-bajnokságon is páston lehetett volna. Egy hazai vb mindenkinek nagy motiváció, de ő tartotta magát saját tempójához – a felkészülésben viszont segített a siker. A decemberi magyar bajnokság egyéni ezüstérmeseként már harmadik a hazai ranglistán Szász Emese és Révész Julianna mögött, megelőzve a 14 évvel fiatalabb Antal Edinát és a 16 évvel ifjabb Budai Dorinát, akik eddig a ranglistáról is könnyen bekerültek a válogatott négyesbe.

„Nem rontok ajtóstul a házba – folytatta Tóth. – Az eleje mindenkinek nehezebb lesz, de ha látják, hogy hozzá tudok tenni az eredményekhez, könnyebben elfogadnak majd a fiatalabbak, nem mintha bármi gond lenne eddig. Nem fűlig mosoly mindenki, miután három év után feltűntem, de a fiatalok egészséges fejlődéséhez is szükséges, hogy megküzdjenek a csapattagságért, ahogy mi is sok-sok éven át küzdöttünk érte annak idején. Ha valaki szorgalmas, komolyan veszi a vívást, jó esélye lesz. Elsősorban a csapatért vívok, ha a pontszámokban hozzájárulok az olimpiai kvalifikációhoz, már megérte, függetlenül attól, hogy ott leszek-e Rióban.”

Lipcse vonzereje

A hétvégi dohai világkupán még nem kap szerepet Tóth Hajnalka – aki teljesen rábízta magát Kovács Iván terveire. A februári lipcsei világkupán tér vissza a válogatottba, a helyszín nagyon kedves a számára. 2005 őszén, miközben Nagy Tímea és Mincza-Nébold Ildikó szülési szabadságon volt, a Hormay Adrien, Szász Emese, Tóth Hajnalka, Révész Julianna alkotta négyes meglepetésre a döntőig vívta magát. Az akkori ezüst óta nem sikerült női párbajtőr csapatunknak vb-érmet nyernie, Szász-, Tóth-, Révész-féle hármas viszont újra összeállhat az idén.